

Sygnatura akt IV Ka 155/24

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2024 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodnicząca:	1SSO Ewa Rusin
1Protokolant:	1Ewa Ślemp

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2024 r.

6sprawy A. S.

7syna W. i B. z domu P.

8urodzonego (...) w B.

9oskarżonego z art. 209 § 1 a kk

10na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

11od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

12z dnia 4 października 2023 r., sygnatura akt III K 888/23

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. Z. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 155/24	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:			
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 4 października 2023 r. sygnatura akt III K 888/23			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
0.11.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. S.	<p>1. Był uprzednio 19- krotnie karany sądownie, głównie za występki pospolite przeciwko mieniu, w tym także 4- krotnie za występki niealimentacji z art. 209 § 1 a kk na kary ograniczenia i pozbawienia wolności, ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z dnia 7.08.2023r. sygn. akt II K 572/23 na karę 2- ch lat ograniczenia wolności</p> <p>2. Skazany aktualnie odbywa karę 1-go roku i 3-ch miesięcy pozbawienia</p>	<p>1. Dane o karalności z dnia 4 marca 2024r.</p> <p>2. opinia o skazanym Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 24. 03.2024r.</p>	<p>1.147-149</p> <p>2.139-140</p>

		<p>wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z dnia 4.08.2023r. sygn. akt II K 463/23, koniec kary oznaczono na 26.07.2024r.</p> <p>Podczas odbywania kary zachowanie oskarżonego jest oceniane jest jako bardzo dobre, przestrzega porządku i dyscypliny w stopniu wysokim, jest zatrudniony odpłatnie jako pracownik ogólnobudowlany, nie uczestniczy w podkulturze przestępczej, werbalizuje krytyczne nastawienie do popełnionych przestępstw.</p>		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	1. Dane o karalności z dnia 4 marca 2024r. 2. opinia o skazanym Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 24.03.2024r.	Niekwestionowane.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	I. Apelacji oskarżonego:	# zasadny # częściowo zasadny	

1. błędnych ustaleń faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku przez uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego podczas gdy przyznaje on, że alimentów nie łożył ale to matka pokrzywdzonego nie żądała od oskarżonego żadnych pieniędzy, nie umożliwiała mu kontaktu z pokrzywdzonym, zaś w okresie od 15 października 2022r. do 27 kwietnia 2023r. oskarżony przebywał za granicą w celach zarobkowych,

2. rażącej niewspółmierności kary przez wymierzenie kary pozbawienia wolności zamiast ograniczenia wolności

II. Apelacji obrońcy oskarżonego

1. obrazę przepisów postępowania karnego mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to przepisów art. 7, art. 4 oraz art. 5 § 2 k.p.k., polegającą na poczynieniu dowolnych i

niezasadny

	<p>niehonorujących zasady in dubio pro reo ustaleń co do narażenia J. S. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych w sytuacji kiedy kwota alimentów ciężąca na oskarżonym była kwotą symboliczną, zaś jedynym dowodem skłaniającym do poczynienia rzeczonoego ustalenia było zapewnienie matki małoletniego J. S. - M. R.</p> <p>2. rażąca niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu przejawiającą się w wymierzeniu kary najsurowszej rodzajowo, bez należytego uwzględnienia stanowiska procesowego oskarżonego oraz bez dokonania ustaleń w zakresie obecnych właściwości i warunków osobistych oskarżonego.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

Przez wzgląd na niemal tożsame zarzuty obu apelacji zostaną omówione w tej sekcji łącznie.

Ad. I. - 1 i ad. II -1

Zarzuty obu apelacji okazały się niezasadne.

Przytoczona argumentacja oskarżonego jak i jego obrońcy nie może wzruszyć prawidłowych ustaleń wyroku w kwestii sprawstwa i zawinienia oskarżonego, skoro sąd I instancji przeprowadził komplet wnioskowanych dowodów, po czym dokonał ich trafnej oceny, a ta doprowadziła do prawidłowych ustaleń faktycznych.

Oskarżony nie kwestionuje, wręcz sam przyznaje, że w dacie przypisanego mu występku niealimentacji nie tylko zasądzonych alimentów (w kwocie zaledwie 200 złotych miesięcznie) nie łożył i 10-letnim synem się nie interesował, rzekomo z powodu utrudnień tworzonych przez matkę

pokrzywdzonego.
Kłam takiej wersji
oskarżonego zadają
zeznania matki
pokrzywdzonego
świadka M. K.
(nie (...)) jak
wskazuje obrońca),
która przekonująco
opisała całkowity
brak
zainteresowania
oskarżonego
sytuacją życiową
syna, bo oskarżony
od wielu lat nie
utrzymuje kontaktu,
niczego nigdy nie
podarował synowi,
nie pamięta o jego
urodzinach itp., a
pokrzywdzony od
wielu lat alimenty
pobiera z funduszu
alimentacyjnego.
Opisując sytuację
materialną rodziny
świadek podała,
że posiada jeszcze
jedno dziecko,
rodzina utrzymuje
się z bardzo niskich
dochodów męża
(3600 złotych) oraz
przedmiotowych
alimentów i zasiłków
na dzieci (łącznie
1250 złotych).

Apelujący obrońca
kwestionując
opisywaną przez
świadka sytuację
materialną, w
opozycji do tych
danych nie
przedstawił
jakiegokolwiek
dowodu,
podważającego

wiarygodność
depozycji świadka.

W takiej sytuacji
zarzut apelacji
obrońcy obraży
prawa procesowego
stał się nie
tylko całkowicie
nieuzasadnionym
ale i bezpodstawnym
(abstrahując tu
także od
niedopuszczalności
łączenia zarzutów
obraży art. 7 kpk i
art. 5 § 2 kpk).

Elementarne
doświadczenie
życiowe, w tym
znajomość realiów
ekonomicznych
jednoznacznie
dowodzi, że rodzina
pokrzywdzonego
prowadzi bardzo
skromne życie, a
nawet owe
niewielkie alimenty
w kwocie 200
złotych stanowią
poważną pozycję w
budżecie rodziny
pokrzywdzonego, co
powoduje, że
przypisany
oskarżonemu czyn
słusznie
zakwalifikowano
jako wypełniający
ustawowe znamiona
art. 209 § 1a kk.

Ad. I- 2 i II-2.

Skoro mimo
wielokrotnej
karalności sądowej
oskarżonego, w tym
4- krotnej za

występki podobne niealimentacji na pozostałe 2 dzieci oskarżonego z innych związków, uprzednio wymierzone kary za czyny podobne, tak ograniczenia jak i pozbawienia wolności nie okazały się skuteczne, bo oskarżony nadal alimentów na własne dziecko nie łoży, w ten sposób powracając do przestępstwa, to nie może oczekiwać kary łagodniejszej niż pozbawienie wolności.

Aktualna dobra opinia o skazanym, opisana w sekcji 2.1.1.1.uzasadnienia, nie daje podstawy do łagodzenia wymiaru kary, skoro jest głównie potwierdzeniem przystosowania oskarżonego do warunków izolacji więziennej i prawidłowo przebiegającej resocjalizacji w zakresie innych kar pozbawienia wolności, wymierzonych mu za występki przeciwko mieniu.

Karę takiego rodzaju
- 6-ciu miesięcy
pozbawienia
wolności -

<p>wymierzono w dolnych ustawowych granicach wymiaru przewidzianego w art. 209 § 1 a kk.</p> <p>Taka sankcja spełnia kryteria art. 53 kk, odpowiada stopniowi winy i społecznej szkodliwości przypisanego czynu, w dodatku w ramach recydywy ogólnej, a przez jej wykonanie powinna osiągnąć zamierzone cele w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej.</p>		
Wniosek		
o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie kary ograniczenia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Szczegółowo wskazano w sekcji 3.1 wyżej w pkt. 2.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		

4.1.	Nie wystąpiły.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego oraz wymiaru kary.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1). Bezpodstawność zarzutów apelacyjnych z przyczyn wykazanych w sekcji 3.1. 2). W sprawie nie wystąpiły podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych		

zarzutów apelacyjnych.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II. III	<p>II. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu</p>	

(Dz.U.2016.1714).
zasądzając od
Skarbu Państwa na
rzecz adw. Ł.
Z. z Kancelarii
Adwokackiej w W.
516,60 złotych.

Nie uszło uwadze
sądu orzekającego,
że obrońca
wnioskował o koszty
w kwocie 840
zł powiększonej o
należny podatek
od towarów i
usług, oświadczając
jednocześnie, iż
koszty nie zostały
uiszczone ani w
całości ani w
części. Takiej treści
wniosku podzielić
nie sposób, skoro
podstawą
zasądzonych
kosztów obrony
w postępowaniu
apelacyjnym są
wyłącznie nadal
obowiązujące
przepisy
przytoczone wyżej,
tj. rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości z
dnia 3 października
2016r. w sprawie
ponoszenia przez
Skarb Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z urzędu
(Dz.U.2016.1714).

Znane sądowni
orzekającemu są
także judykaty

odmiennie kształtujące koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, np. wedle stawki 840 złotych jak za obronę świadczoną z wyboru. Niemniej takie wynagrodzenie, jak wnioskowana kwota przez obrońcę, w dodatku z uwzględnieniem zaliczki 23 % na podatek VAT, nie znajduje podstawy prawnej. Wyrazem takiego uzasadnienia niech będzie najnowsze orzecznictwo Sądu Najwyższego, np. postanowienia z dnia 3 października 2023r. sygn. akt I KK 314/23, z dnia 4 października 2023r. sygn. akt I KK 286/23 , z dnia 24 stycznia 2024r. sygn. akt I KK 428/23.

III. Na podstawie art. 624 § 1 kpk wobec pozbawienia wolności oskarżonego, braku majątku po jego stronie oraz ciężącego na oskarżonym obowiązku alimentacyjnego wobec 3 dzieci zwolniono oskarżonego od

	ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa	
7. PODPIS		
SSO Ewa Rusin		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony , obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie skazujące w całości		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana